

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (desmitā palāta)

2019. gada 24. oktobrī*

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Regula (EK) Nr. 1370/2007 – Sabiedriskā pasažieru transporta pakalpojumi – Dzelzceļa transports – Sabiedrisko pakalpojumu līgumi – Tieša piešķiršana – Pienākums iepriekš publicēt paziņojumu par tiešu piešķiršanu – Apjoms

Lietā C-515/18

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Tribunale amministrativo regionale per la Sardegna* (Sardīnijas Reģionālā administratīvā tiesa, Itālija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2018. gada 4. jūlijā un kas Tiesā reģistrēts 2018. gada 6. augustā, tiesvedībā

Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

pret

Regione autonoma della Sardegna,

piedaloties

Trenitalia SpA,

TIESA (desmitā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs I. Jarukaitis [*I. Jarukaitis*], tiesneši E. Juhāss [*E. Juhász*] (referents) un K. Likurģs [*C. Lycourgos*],

ģenerālvokāts: M. Kampos Sančess-Bordona [*M. Campos Sánchez-Bordona*],

sekretārs: A. Kalots Eskobars [*A. Calot Escobar*],

ņemot vērā rakstveida procesu,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

- *Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato* vārdā – *S. Gattamelata, avvocato,*
- *Regione autonoma della Sardegna* vārdā – *S. Sau* un *A. Camba, avvocatessa,*
- *Trenitalia SpA* vārdā – *L. Torchia* un *F. G. Albisinni, avvocati,*
- Itālijas valdības vārdā – *G. Palmieri,* pārstāve, kurai palīdz *F. Sclafani, avvocato dello Stato,*

* Tiesvedības valoda – itāļu.

- Austrijas valdības vārdā – *G. Hesse*, pārstāvis,
- Eiropas Komisijas vārdā – *W. Mölls* un *G. Conte*, pārstāvji,

ņemot vērā pēc ģenerālvokāta uzklaušanās pieņemto lēmumu izskatīt lietu bez ģenerālvokāta secinājumiem,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1370/2007 (2007. gada 23. oktobris) par sabiedriskā pasažieru transporta pakalpojumiem, izmantojot dzelzceļu un autoceļus, un ar ko atceļ Padomes Regulu (EEK) Nr. 1191/69 un Padomes Regulu (EEK) Nr. 1107/70 (OV 2007, L 315, 1. lpp.), 7. panta 2. un 4. punkta interpretāciju.
- 2 Šis lūgums ir iesniegts tiesvedībā starp *Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato* (Konkurences un tirgus uzraudzības iestāde, Itālija) (turpmāk tekstā – “KTUI”) un *Regione autonoma della Sardegna* (Sardīnijas Autonomais reģions, Itālija) (turpmāk tekstā – “Sardīnijas reģions”) jautājumā par Sardīnijas reģiona sabiedriskā pasažieru dzelzceļa transporta pakalpojumu līguma tiešu piešķiršanu *Trenitalia SpA*.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

- 3 Regulas Nr. 1370/2007 25., 29. un 30. apsvērumā ir noteikts:

“(25) Pasažieru transports pa dzelzceļu rada īpašas problēmas, kas saistītas ar ieguldījumu nastu un infrastruktūras izmaksām. Komisija 2004. gada martā iesniedza priekšlikumu grozīt Padomes Direktīvu 91/440/EEK (1991. gada 29. jūlijs) par Kopienas dzelzceļa attīstību [(OV 1991, L 237, 25. lpp.)], lai visiem Kopienas dzelzceļa uzņēmumiem nodrošinātu piekļuvi visu dalībvalstu infrastruktūrai starptautisku pasažieru transporta pakalpojumu sniegšanas vajadzībām. Šīs regulas mērķis ir izveidot tiesisku regulējumu kompensācijai un/vai paredzēt ekskluzīvas tiesības uz pakalpojumu valsts [sabiedriskā pakalpojuma] līgumiem, nevis vēl vairāk atvērt tirgu dzelzceļa pakalpojumiem.

[..]

(29) Lai piešķirtu pakalpojumu valsts [sabiedriskā pakalpojuma] līgumus, izņemot ārkārtas pasākumus un līgumus, kas attiecas uz nelieliem attālumiem, kompetentajām iestādēm būtu vismaz vienu gadu iepriekš jāveic vajadzīgie pasākumi, lai publiskotu faktu, ka tās paredz piešķirt šādus līgumus, tādējādi dodot iespēju atsaukties iespējamiem sabiedrisko pakalpojumu sniedzējiem.

(30) Uz pakalpojumu valsts [sabiedriskā pakalpojuma] līgumiem, kas piešķirti tieši, būtu jāattiecina lielāka pārredzamība.”

- 4 Šīs regulas 2. panta h) punktā “tieša piešķiršana” ir definēta kā “pakalpojumu valsts [sabiedriskā pakalpojuma] līguma piešķiršana noteiktam sabiedrisko pakalpojumu sniedzējam bez iepriekšējas konkursa procedūras”.

5 Minētās regulas 5. panta 6. punktā ir noteikts:

“Ja tas nav aizliegts ar attiecīgās valsts tiesību aktiem, kompetentās iestādes var pieņemt lēmumu piešķirt pakalpojumu valsts [sabiedriskā pakalpojuma] līgumus tieši, ja tie attiecas uz pārvadājumiem pa dzelzceļu, izņemot pārvadājumus pa citu tipu sliežu ceļiem, piemēram, metro vai tramvajus. Atkāpjoties no 4. panta 3. punkta, šādu līgumu termiņš nepārsniedz 10 gadus, izņemot gadījumus, kad piemēro 4. panta 4. punktu.”

6 Šīs pašas regulas 7. panta 2.–4. punktā ir paredzēts:

“2. Katra kompetentā iestāde pieņem vajadzīgos pasākumus, lai vēlākais gadu pirms konkursa procedūras sākšanas vai gadu pirms tiešās piešķiršanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* publicētu vismaz šādu informāciju:

- a) kompetentās iestādes nosaukumu un adresi;
- b) paredzētās piešķiršanas veidu;
- c) iespējamus ar piešķiršanu saistītus pakalpojumus un teritorijas.

Kompetentās iestādes var pieņemt lēmumu nepublicēt šo informāciju, ja pakalpojumu valsts [sabiedriskā pakalpojuma] līgums attiecas mazāk nekā uz 50 000 kilometros sniegtu sabiedriskā pasažieru transporta pakalpojumu.

Ja šī informācija mainās pēc tās publicēšanas, kompetentā iestāde iespējami drīz publicē labojumu. Šis labojums neskar tiešās piešķiršanas vai konkursa procedūras sākšanas dienu.

Šo punktu nepiemēro 5. panta 5. punktam.

3. Ja saskaņā ar 5. panta 6. punktu ir tieši piešķirti pakalpojumu valsts [sabiedriskā pakalpojuma] līgumi pārvadājumiem pa dzelzceļu, kompetentā iestāde vēlākais viena gada laikā pēc piešķiršanas dara zināmu atklātībai šādu informāciju:

- a) līgumslēdzēja nosaukumu, tā īpašniekus un, attiecīgā gadījumā, nosaukumu personai vai personām, kam ir juridiskā kontrole;
- b) pakalpojumu valsts [sabiedriskā pakalpojuma] līguma darbības ilgumu;
- c) sniedzamo pasažieru transporta pakalpojumu aprakstu;
- d) finanšu kompensācijas parametru aprakstu;
- e) kvalitātes mērķus, piemēram, precizitāti un ticamību, kā arī piemērojamās piemaksas un soda naudas;
- f) ar būtiskajiem aktīviem saistītus nosacījumus.

4. Ja ieinteresētā persona to lūdz, kompetentā iestāde tai sniedz pamatojumu lēmumam tieši piešķirt pakalpojumu valsts [sabiedriskā pakalpojuma] līgumu.”

7 Regula Nr. 1370/2007 tika grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2016/2338 (2016. gada 14. decembris) (OV 2016, L 354, 22. lpp.). Tā kā šī regula ar grozījumiem stājās spēkā 2017. gada 24. decembrī, tā nav piemērojama faktiem pamatlietā.

Itālijas tiesības

- 8 2009. gada 23. jūlija *legge Nr. 99 – Disposizioni per lo sviluppo e l'internazionalizzazione delle imprese, nonché in materia di energia* (Likums Nr. 99, ar ko paredz noteikumus uzņēmumu attīstībai un internacionalizācijai, kā arī noteikumus enerģētikas jomā) (*GURI* Nr. 176, 2009. gada 31. jūlijs) 61. pantā ir noteikts:

“Kompetentās iestādes pakalpojumu līgumu parakstīšanas tiesību piešķiršanai, ieskaitot ar atkāpi no nozaru normām, var atsaukties uz [Regulas Nr. 1370/2007] 5. panta 2., 4., 5. un 6. punktu un 8. panta 2. punktu. Sabiedrībām, kuras Itālijā vai ārvalstīs ir pakalpojumu līgumu pretendentes minētās [Regulas Nr. 1370/2007] normu izpratnē, nevar piemērot izņēmumu, kurš minēts [1997. gada 19. novembra *decreto legislativo n. 422 – Conferimento alle regioni ed agli enti locali di funzioni e compiti in materia di trasporto pubblico locale, a norma dell'articolo 4, comma 4, della legge del 15 marzo 1997, n. 59* (Leģislatīvais dekrēts Nr. 422 par funkciju un pienākumu vietējā sabiedriskā transporta jomā nodošanu reģioniem un vietējām iestādēm saskaņā ar 1997. gada 15. marta Likuma Nr. 59 4. panta 4. punktu) (*GURI* Nr. 287, 1997. gada 10. decembris, 4. lpp.) 18. panta 2. punkta a) apakšpunktā.”

- 9 2016. gada 18. aprīļa *decreto legislativo n. 50 – Attuazione delle direttive 2014/23/UE, 2014/24/UE e 2014/25/UE sull'aggiudicazione dei contratti di concessione, sugli appalti pubblici e sulle procedure d'appalto degli enti erogatori nei settori dell'acqua, dell'energia, dei trasporti e dei servizi postali, nonché per il riordino della disciplina vigente in materia di contratti pubblici relativi a lavori, servizi e forniture* (Leģislatīvais dekrēts Nr. 50 par Direktīvas 2014/23/ES par koncesijas līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanu, Direktīvas 2014/24/ES par publisko iepirkumu un Direktīvas 2014/25/ES par iepirkumu, ko īsteno subjekti, kuri darbojas ūdensapgādes, enerģētikas, transporta un pasta pakalpojumu nozarēs, piemērošanas nosacījumiem, kā arī par spēkā esošo tiesību normu pārskatīšanu attiecībā uz publisko iepirkumu būvdarbu, pakalpojumu un piegāžu jomā) (*GURI* Nr. 91, 2016. gada 19. aprīlis) veido jauno *Codice dei contratti pubblici* (Publisko iepirkumu kodekss).

- 10 Šā kodeksa 4. pantā ir noteikts:

“To būvdarbu, pakalpojumu un piegāžu publiskā iepirkuma līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanā, kas pilnībā vai daļēji ir izslēgti no šī kodeksa, ir jāievēro ekonomijas, efektivitātes, objektivitātes, vienlīdzīgas attieksmes, pārskatāmības, samērīguma, publiskuma, vides aizsardzības un energoefektivitātes principi.”

- 11 Minētā kodeksa 17. panta 1. punkta i) apakšpunktā ir paredzēts:

“Šis kodekss nav piemērojams tiem publiskajiem iepirkumiem un pakalpojumu koncesijām, kas attiecas uz sabiedriskā dzelzceļa transporta un metro pakalpojumiem.”

Pamatlieta un prejudiciālie jautājumi

- 12 2015. gada 29. decembrī Sardīnijas reģions saskaņā ar Regulas Nr. 1370/2007 7. panta 2. punktu publicēja iepriekšēju informatīvu paziņojumu par tiešu sabiedriskā pasažieru dzelzceļa transporta pakalpojumu līguma piešķiršanu.
- 13 Pēc šī paziņojuma tas saņēma ne tikai vēsturiskā tirgus dalībnieka *Trenitalia* piedāvājumu, bet ieinteresētības apliecinājumus izteica arī divi šajā nozarē aktīvi saimnieciskās darbības subjekti. Viens no šiem subjektiem šajā kontekstā lūdza, lai Sardīnijas reģions sniedz norādes par formālo ietvaru, kādā norisināsies konkursa procedūra, kā arī lūdza papildus dokumentāciju ar detalizētāku informāciju.

- 14 Uzskatot, ka tam nav jāuzsāk konkursa procedūra, Sardīnijas reģions pēc pārrunām ar *Trenitalia* ar 2017. gada 27. jūnija un 17. jūlija lēmumiem tam tieši piešķir sabiedriskā pasažieru dzelzceļa transporta pakalpojumu [līguma slēgšanas tiesības] uz laikposmu no 2017. gada 1. novembra līdz 2025. gada 31. decembrim.
- 15 Saņēmusi informāciju par iespējamiem pārkāpumiem, kas esot pieļauti šajā tiešas piešķiršanas procedūrā, KTUI cēla prasību par šo piešķiršanu *Tribunale amministrativo regionale per la Sardegna* (Sardīnijas Reģionālā administratīvā tiesa, Itālija).
- 16 Šajā tiesā KTUI apgalvo, ka tiešai piešķiršanai ir jābalstās uz vispārējiem vienlīdzīgas attieksmes, nediskriminācijas un pārskatāmības principiem. Šī iestāde atgādina, ka Regulas Nr. 1370/2007 29. un 30. apsvērumā ir paredzēts, ka tiek publiskots nodoms piešķirt sabiedriskā pakalpojuma līgumus, lai ļautu iespējamiem komersantiem reaģēt un tiešas piešķiršanas gadījumā ievērotu pēc iespējas labāku pārskatāmību. Turklāt tā uzsvēr – tā kā šīs regulas 7. panta 2. punkta mērķis ir sniegt ieinteresētajām personām iespēju izstrādāt priekšlikumu tiešas piešķiršanas procedūras ietvaros, Sardīnijas reģionam bija jālūdz vēsturiskajam tirgus dalībniekam paziņot visus tā rīcībā esošos datus attiecībā uz pieprasījuma līmeni, personālu, ritošo sastāvu un citu informāciju, lai to nodotu to citu saimnieciskās darbības subjektu rīcībā, kas ir apliecinājuši savu ieinteresētību.
- 17 Proti, KTUI uzskata, ka reģionālai iestādei, kas plāno tieši piešķirt sabiedriskā pasažieru dzelzceļa transporta pakalpojumu līguma slēgšanas tiesības, ir jānodod potenciāli ieinteresētajiem saimnieciskās darbības subjektiem visa nepieciešamā informācija komerciāla piedāvājuma sagatavošanai. Turklāt tai esot bijis jāveic iesniegto piedāvājumu salīdzinošā analīze pēc iepriekšēja informatīvā paziņojuma publicēšanas atbilstoši Regulas Nr. 1370/2007 7. panta 2. punktam un jāpamato tā saimnieciskās darbības subjekta izvēle, kuram publiskais līgums tika piešķirts.
- 18 Savukārt Sardīnijas reģions, ko atbalsta *Trenitalia*, uzskata, ka visas tiešas piešķiršanas procedūras ietvaros noteiktās procesuālās prasības esot ievērotas un piedāvājumu salīdzinošā analīze vai konkursa rīkošana par piedāvājumiem vai ieinteresētības apliecinājumiem kaitējot pašai tiešas piešķiršanas procedūras būtībai, kā tā paredzēta Regulā Nr. 1370/2007.
- 19 Šajos apstākļos *Tribunale amministrativo regionale per la Sardegna* (Sardīnijas Reģionālā administratīvā tiesa) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:

“1) Vai Regulas Nr. 1370/2007 7. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tas nosaka pienākumu kompetentajai iestādei, kura ir nodomājusi veikt tiešu līguma piešķiršanu, veikt nepieciešamos pasākumus, lai publicētu vai paziņotu nepieciešamo informāciju visiem pakalpojuma sniegšanā potenciāli ieinteresētajiem komersantiem, lai tie varētu sagatavot nopietnu un saprātīgu piedāvājumu?

2) Vai Regulas Nr. 1370/2007 7. panta 4. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka kompetentajai iestādei, pirms tā piešķir līgumu, ir salīdzinoši jāizvērtē visi pakalpojuma sniegšanas piedāvājumi, kas eventuāli var būt saņemti pēc tai pašā 7. panta 4. punktā minētā iepriekšējā informatīvā paziņojuma publicēšanas?”

Par prejudiciālajiem jautājumiem

- 20 Ar šiem jautājumiem, kuri ir jāizskata kopā, iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai Regulas Nr. 1370/2007 7. panta 2. un 4. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka kompetentajam valsts iestādēm, kuru nolūks ir tieši piešķirt sabiedriskā pasažieru dzelzceļa transporta pakalpojumu līguma slēgšanas tiesības, ir pienākums, pirmkārt, publicēt vai paziņot ieinteresētajiem saimnieciskās darbības

subjektiem visu vajadzīgo informāciju, lai tie spētu izstrādāt pietiekami detalizētu piedāvājumu, par kuru varētu veikt salīdzinošu novērtējumu, un, otrkārt, veikt šādu salīdzinošu novērtējumu attiecībā uz visiem piedāvājumiem, kas, iespējams, saņemti pēc šīs informācijas publicēšanas.

- 21 Regulas Nr. 1370/2007 7. panta 2. punktā ir paredzēts, ka katra kompetentā iestāde veic vajadzīgos pasākumus, lai vēlākais gadu pirms konkursa procedūras sākšanas vai pirms tiešās piešķiršanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* publicētu vismaz konkrētu informāciju, kas šajā noteikumā ir skaidri minēta. Saskaņā ar šo tiesību normu runa ir par kompetentās iestādes, plānotā piešķiršanas veida, kā arī pakalpojumu un teritoriju, uz ko var attiekties piešķiršana, nosaukumu un kontaktinformāciju.
- 22 Šīs regulas 7. panta 4. punktā ir prasīts, ka gadījumā, ja ieinteresētā persona to lūdz, kompetentā iestāde tai sniedz pamatojumu savam lēmumam tieši piešķirt pakalpojumu valsts līgumu.
- 23 Lai noteiktu, vai – kā apgalvo KTUI – ar šīm normām kompetentajai iestādei ir noteikts pienākums publicēt vai paziņot tik daudz vajadzīgās informācijas, cik nepieciešams, lai veiktu eventuāli saņemto piedāvājumu salīdzinošu novērtējumu un istenotu efektīvu konkursa procedūru, atbilstoši pastāvīgajai judikatūrai ir jāņem vērā ne tikai šo normu teksts, bet arī to konteksts un mērķi, kas ir izvirzīti tiesiskajā regulējumā, kurā šīs normas ir ietvertas, un šo tiesību normu izstrādāšanas vēsture arī var būt viens no to interpretācijai nozīmīgiem elementiem (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2019. gada 8. maijs, *Inspecteur van de Belastingdienst*, C-631/17, EU:C:2019:381, 29. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 24 Vispirms attiecībā uz šo normu tekstu ir jākonstatē, ka tajās nav prasīts publicēt vai paziņot informāciju par paredzamo līguma tiesību piešķiršanu, kas ļautu novērtēt tādu piedāvājumu, par kuru var veikt salīdzinošu novērtējumu, un ka to mērķis arī nav organizēt pēc šīs informācijas publicēšanas eventuāli saņemto piedāvājumu salīdzinošu novērtējumu.
- 25 Proti, pirmkārt, Regulas Nr. 1370/2007 7. panta 2. punktā ir tikai uzskaitīti informācijas elementi, kuri kompetentajai iestādei ir obligāti jāpublicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vismaz gadu pirms tiešās piešķiršanas. Turklāt minētie informācijas elementi paši par sevi neļauj sagatavot tādu piedāvājumu, par kuru var veikt salīdzinošu novērtējumu. Šajā ziņā pietiek pieminēt to, ka tikai informācija par sabiedriskā pasažieru dzelzceļa transporta pakalpojumu līgumu, kuru kompetentā iestāde plāno piešķirt tieši, kas ir norādīta šajā normā, attiecas uz “iespējam[iem] ar piešķiršanu saistīt[iem] pakalpoj[umiem] un teritorij[ām]”. Šī informācija nedod ieinteresētajam komersantam iespēju saprast paredzētā līguma konkrētās īpašības.
- 26 Attiecībā uz pienākumu paziņot pamatojumu lēmumam par tiešu piešķiršanu, kas paredzēts Regulas Nr. 1370/2007 7. panta 4. punktā, ir jānorāda, otrkārt, ka no paša šīs tiesību normas teksta nevar secināt, ka šis pienākums attiektos ne tikai uz iemesliem, kas kompetentajai iestādei ir likuši veikt tiešu piešķiršanu, bet arī uz piedāvājumu kvantitatīvajiem vai kvalitatīvajiem vērtējumiem, kurus kompetentā iestāde, iespējams, ir saņēmusi.
- 27 Tālāk, attiecībā uz Regulas Nr. 1370/2007 7. panta 2. un 4. punkta normu kontekstu un mērķiem, kas izvirzīti tiesiskajā regulējumā, kurā šīs normas ir ietvertas, pirmkārt ir jāatgādina, ka ar šo regulu tiek ieviestas normas sabiedriskā pasažieru transporta pakalpojumu, izmantojot dzelzceļu un autoceļus, līgumu tiešai piešķiršanai vai piešķiršanai ar konkursa procedūru.
- 28 Minētās regulas 2. panta h) punktā tiek nošķirti divi sabiedriskā pasažieru transporta pakalpojumu, izmantojot dzelzceļu un autoceļus, līgumu piešķiršanas režīmi, definējot jēdzienu “tieša piešķiršana” kā sabiedriskā pakalpojumu līguma piešķiršana noteiktam sabiedrisko pakalpojumu sniedzējam bez iepriekšējas konkursa procedūras.
- 29 Līdz ar to “tieša piešķiršana” izslēdz jebkādu iepriekšēju konkursa procedūru.

- 30 Taču, ja Regulas Nr. 1370/2007 7. panta 2. un 4. punkta normas ir jāsaprot tādējādi, ka ar tām tiek ieviests būtībā analogisks publicitātes režīms tam, kas ir raksturīgs konkursa procedūrai, un ka tajās tiek prasīts veikt iespējamo saņemto piedāvājumu salīdzinošu novērtējumu, šādas interpretācijas rezultātā tiesas piešķiršanas procedūra tiek pielīdzināta konkursa procedūrai un tādējādi netiek ņemtas vērā būtiskās atšķirības, kas attiecībā uz tām ir paredzētas Regulā Nr. 1370/2007.
- 31 Šajā kontekstā ir jāatgādina, kā – kā noteikts Regulas Nr. 1370/2007 25. apsvērumā – šīs regulas mērķis ir izveidot kompensācijas tiesisku regulējumu un/vai paredzēt ekskluzīvas tiesības uz sabiedrisko pakalpojumu līgumiem, nevis vēl vairāk atvērt tirgu dzelzceļa pakalpojumiem.
- 32 Otrkārt, ir jānorāda, ka saskaņā ar minētās regulas 30. apsvērumu tās mērķis ir panākt lielāku pārskatāmību attiecībā uz tieši piešķirtajiem sabiedrisko pakalpojumu līgumiem un ka saskaņā ar tās 29. apsvērumu šīs pašas regulas 7. panta 2. punktā paredzētie publicitātes pasākumi ir paredzēti, lai ļautu sabiedrisko pakalpojumu komersantiem reaģēt.
- 33 No tā izriet, ka informācijai, kas publicēta saskaņā ar Regulas Nr. 1370/2007 7. panta 2. punktu, ir jāļauj saimnieciskās darbības subjektam no šajā normā minētā brīža reaģēt uz pašu tiesas piešķiršanas principu, ko apsver kompetentā iestāde (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2018. gada 20. septembris, *Rudigier*, C-518/17, EU:C:2018:757, 64. un 66. punkts). Lai gan tādēļ ir jārūpējas par šādu apstrīdēšanas tiesību efektivitāti, tomēr sabiedriskā pakalpojuma līguma tiesas piešķiršanas principu saimnieciskās darbības subjekts var lietderīgi apstrīdēt, iepriekš neprasot kompetentajai iestādei publicēt vai paziņot ieinteresētajiem saimnieciskās darbības subjektiem visu vajadzīgo informāciju, lai tie varētu iesniegt nopietnu un saprātīgu piedāvājumu.
- 34 Visbeidzot, šīs normas gramatiska interpretācija rod atbalstu arī Regulas Nr. 1370/2007 7. panta 2. un 4. punkta izstrādāšanas vēsturē.
- 35 Šajā ziņā, kā Austrijas valdība uzsverusi savos rakstveida apsvērumos, Eiropas Savienības likumdevējs neizvēlējās Komisijas priekšlikumu, kurš tika iesniegts Regulas Nr. 1370/2007 sagatavošanas darbu ietvaros un kura pamatā bija lielāka atvērtība konkurencei. Proti, šī iestāde tostarp vēlējās, lai attiecībā uz tieši piešķirtajiem līgumiem citi potenciālie komersanti sešu mēnešu laikā no iepriekšējas informēšanas paziņojuma pēc savas izvēles varētu kompetentajai iestādei iesniegt piedāvājumu, kurā netiek ņemti vērā tā komersanta iegūtie rezultāti, kam bija paredzēta tieša piešķiršana. Saskaņā ar šo priekšlikumu kompetentajai iestādei būtu bijis jāizskata šādi piedāvājumi un jāpaziņo savas piekrišanas vai atteikuma iemesli (7. panta 2. punkts grozītajā priekšlikumā Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par dalībvalstu darbību attiecībā uz sabiedrisko pakalpojumu prasībām un par sabiedrisko pakalpojumu līgumu piešķiršanu pasažieru pārvadājumu, autopārvadājumu un iekšējo ūdensceļu pārvadājumu jomā (COM(2002) 107, galīgā redakcija, 2002. gada 21. februāris (OV 2002, C 151 E, 146. lpp.)).
- 36 Savienības likumdevējs turpretim ir izvēlējies tādu Regulas Nr. 1370/2007 7. panta 2. un 4. punkta redakciju, kurā nekādā veidā nav pieminēts pienākums veikt iespējamo pēc 7. panta 2. punktā paredzētās publicēšanas saņemto piedāvājumu salīdzinošu novērtējumu.
- 37 Ņemot vērā visus iepriekšminētos apsvērumus, uz uzdotajiem jautājumiem ir jāatbild, ka Regulas Nr. 1370/2007 7. panta 2. un 4. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka kompetentajām valsts iestādēm, kuru nolūks ir tieši piešķirt sabiedriskā pasažieru dzelzceļa transporta pakalpojumu sniegšanas līgumu, nav pienākuma, pirmkārt, publicēt vai paziņot iespējami ieinteresētajiem saimnieciskās darbības subjektiem visu nepieciešamo informāciju, lai viņi spētu izstrādāt pietiekami detalizētu piedāvājumu, par ko var veikt salīdzinošu novērtējumu, un, otrkārt, veikt šādu salīdzinošu novērtējumu attiecībā uz visiem piedāvājumiem, kas, iespējams, saņemti pēc šīs informācijas publicēšanas.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 38 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (desmitā palāta) nospriež:

Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1370/2007 (2007. gada 23. oktobris) par sabiedriskā pasažieru transporta pakalpojumiem, izmantojot dzelzceļu un autoceļus, un ar ko atceļ Padomes Regulu (EEK) Nr. 1191/69 un Padomes Regulu (EEK) Nr. 1107/70, 7. panta 2. un 4. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka kompetentajām valsts iestādēm, kuru nolūks ir tieši piešķirt sabiedriskā pasažieru dzelzceļa transporta pakalpojumu sniegšanas līgumu, nav pienākuma, pirmkārt, publicēt vai paziņot iespējami ieinteresētajiem saimnieciskās darbības subjektiem visu nepieciešamo informāciju, lai viņi spētu izstrādāt pietiekami detalizētu piedāvājumu, par ko var veikt salīdzinošu novērtējumu, un, otrkārt, veikt šādu salīdzinošu novērtējumu attiecībā uz visiem piedāvājumiem, kas, iespējams, saņemti pēc šīs informācijas publicēšanas.

[Paraksti]